

ignoratione circumstantiarum, cum Christi Natiuitate coincidentium, sed sera receptione moris numerandi per annos Christi. Quid mirum enim, si Dionysius Abbas, ignoratis iam, post tot sæcula, moribus Romanorum, Nouembrem proximum ab illo Septembri, quo Tiberius decimum quintum Imperij annum finiuerat, adhuc partem fecit quindecimi anni Tiberij, qui primus eius error esse videtur: quid item mirum si Locutionem B. Lucæ Euangelistæ sic accepit, ac si ille dixisset, Christum, cum baptisaretur, anno quindecimo Tiberij, Mense (vt authores Dionysio probati voluere) Nouembri; incepisse agere annum ætatis tricesimum, quasi nuper completo vndetricesimo, vix ingressus esset Tricesimum: qui alter eius error tanto fuit promptior, tanto excusabilior, quod etiamnum hodie in tanta luce literarum de ea locutione varie disputatur. Quibus duabus hallucinationibus accessit neglectus historiæ Romanæ, & Iudaicæ; condonandus & iste sæculo illi, vix ab irruptione barbarorum sese recolligenti, cum ex hoc ipso neglectu etiamnum hodie apud Viros clarissimos, ocio librisq; abundantes, omnis residua dubitatio pendeat. Quid si verò coniectura ista nostra, qua in re Dionysius aberrauerit, falsa sit, sic vt Dionysius B. Lucam aliter forte intellexerit, quasi triginta solidos retrò quindecimum Tiberij numerantem ad ortum Christi, recte etiam quindecimum Tiberii definiuerit, sed eundem non rectè ab annis Diocletianeis, quibus ætate Dionysij vtebantur Christiani, dimouerit, confusus perplexa Consulium, Imperatorumq; serie?

Quidquid huius sit, & Dionysio condonari potest, & veteribus Patribus commune non fuit. Nam colligens eorum suffragia scriptor Annaliū Baronius & concilians, potissimos in hoc consentireprehendit, Christum natum esse, vel exitu consulatus Messahalæ, & Lentuli, vel initio consulatus immediate sequentis Augusti XIII. & Syluani, à quo anno hic annus est supra Millesimum Sexcentissimū octauus, quē nos à nativitate Christi perperā numeramus sextū.

Quin ne his quidem vltimis sæculis defuere, qui biennij errorem in Dionysio animadverterent. Producit testem Scaliger Marianum Scotum, clarissimis verbis testantem de hac discessione Dionysij à Veteribus Patribus.

Cæterum, quia & hos antiquos etiamnum vno aut altero anno à vero abesse contendit Suslyga: quæras non iniuria, quæ ipsis causa aberrandi, cum fuerint temporibus Christi vicini.

Ego vero dico, vestigia B. Lucæ Euangelistæ religiosè secutos,

*Nostra Epocha
pugnat cum
traditione pri-
mitiua Eccle-
sia.*

*An etiam pri-
mitiua Eccle-
sia computatio
in errore ver-
setur, & qua-
tanquam*